geveer dertig gevangenen worden bekomen. De gevangenen zullen dan in kategorieën worden gegroepeerd, al naargelang het regime dat op hen van toepassing is. Zo ontstaan er in de gevangenis verschillende leefeenheden, al dan niet met verschillende regimes. De cellen worden geopend en gesloten vanuit een centrale. De inschrijvingsprijs voor de installatie van de elektronische apparatuur bedroeg ongeveer 80 miljoen en deze moderniseringswerken worden ook nog gepland in de gevangenissen van Antwerpen en Mechelen. De Minister stelt verder dat de gevangenis van Oudenaarde inderdaad slechts van één hoogspanningskabine afhangt, maar dat er een apart systeem is wanneer de elektriciteit uitvalt. Als ook dit systeem zou uitvallen, dan kunnen alle cellen nog met sleutels worden geopend.

4. Personeelsbestand in de gevangenis van Ieper

Vraag 72 van mevrouw Tyberghien-Vandenbussche (CVP) van 6 april 1984 met antwoord in Vr. en Antw., Senaat, p. 1209-1210

Mevrouw Tyberghien-Vandenbussche vraagt zich af op hoeveel kwartierchefs de gevangenis van Ieper recht heeft en hoeveel laureaten van de eksamens voor kwartierchef in de Vlaamse gemeenschap nog wachten op hun benoeming. Zij wijst er tevens op dat er te weinig kwartierchefs onder het bewaarderspersoneel benoemd zijn. De Minister antwoordt dat er voor Ieper slechts twee kwartierchefs voorzien zijn. Ingevolge de huidige beperkingen inzake aanwervingen wordt dit aantal zeker niet uitgebreid. Van het eksamen van 1980 wachten nog 8 mensen op een benoeming tot kwartierchef, van het eksamen van 1983 zijn er dat nog 24.

5. Internering: taaltoestanden

Vraag 73 van de heer Weckx (CVP) van 6 april 1984 met antwoord in Vr. en Antw., Senaat, p. 1210-1211

Senator Weckx wil weten hoeveel Nederlandstalige geïnterneerden in Doornik zijn opgesloten en hoeveel Franstaligen in Merksplas. Hij wijst erop dat volgens artikel 52 van de minimaregels voor de behandeling van gedetineerden en geïnterneerden de meerderheid van het personeel de taal van de gevangenen moet spreken. De Minister antwoordt dat op de 240 geïnterneerden van Doornik er op 13 april 1984 twintig de Nederlandse taal spraken. Deze personen verblijven in Doornik "omwille van de specifieke behandeling die hun toestand vereist" in deze inrichting. In Merksplas verblijft één Franstalige geïnterneerde op een totaal van 207. De Minister wijst erop dat artikel 52 van de minimaregels ook bepaalt dat de meerderheid van de personeelsleden een taal moet spreken die door het merendeel van de gevangenen wordt begrepen. Hij wijst er verder nog op dat men de personen die in Doornik geplaatst zijn na verloop van tijd in een bijzondere afdeling in de nieuwe gevangenis van Brugge zal opnemen.

Fatik vraagt zich af welke specifieke behandeling voor de Nederlandstalige geïnterneerden wordt voorzien. Wij vragen ons tevens af hoe een psychiater die de Nederlandse taal niet machtig is, een geïnterneerde kan behandelen die de Franse taal niet machtig is. Op een perskonferentie van de Liga voor Mensenrechten op 23 februari 1984 werd trouwens gesteld dat een aantal van deze Nederlandstalige geïnterneerden in Merksplas door de Antwerpse Kommissie ter Bescherming van de Maatschappij daar werden geplaatst als bijkomende straf. Vooral een repressieve aanpak domineert hier, geen therapeutische.

6. Opsluiting jongeren in de gevangenis van Gent

Vraag 22 van de heer Weckx (CVP) van 12 december 1983

De heer Weckx vraagt of het waar is dat op dinsdag 18 oktober 1983 zes zigeunerkinderen tussen 9 en 17 jaar in de gevangenis van Gent werdenopgesloten. Hij wil ook weten of er speciale voorzieningen werden getroffen en of de Minister in zijn aangekondigd ontwerp over de hervorming van de wet op de jeugdbescherming een verbod van plaatsing van minderjarigen in de gevangenis zal opnemen. De Minister bevestigt de gegevens van de heer Weckx, deelt mee dat alles in het werk werd gesteld om deze kinderen de gestrengheid van de detentie te besparen en dat er heel wat speciale faciliteiten ter beschikking werden gesteld. De minderjarigen werden daar geplaatst op grond van artikel 53 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming, dat stelt dat een minderjarige waarvoor geen instelling wordt gevonden ten hoogste vijftien dagen in een huis van arrest kan worden opgenomen. De minister deelt verder mee dat hij niet van plan is dit systeem te wijzigen. Uit zijn antwoord blijkt ook dat vier van de zigeunerkinderen na tien dagen in verschillende jeugdtehuizen werden geplaatst, maar dat twee meisjes pas op 18 november weer in vrijheid werden gesteld.

FATIK betreurt dat de mogelijkheid tot plaatsing van minderjarigen in gevangenissen bestaat en stelt vast dat er steeds meer en voor steeds langere termijn van gebruik wordt gemaakt. Wij merken verder nog op dat de gevangenisdirekteur van Doornik, de heer Gignez, onlangs de opname van minderjarigen in zijn gevangenis heeft geweigerd. Het is dus mogelijk dat gevangenisdirekteurs weigeren minderjarigen, geplaatst door de

School voor Criminologie

jeugdrechter, in hun gevangenis op te nemen.

De Ligue des droits de l'homme heeft een brochure uitgegeven, getiteld L'enfance enchaînée, die handelt over jongeren in de gevangenissen. Deze brochure is te verkrijgen bij de Ligue, Gulden Vlieslaan 1 te 1060 Brussel en kost 150 fr.

7. Niet-rokers in de gevangenis

Vraag 170 van de heer Geyselings (Agalev), van 20 maart 1984

De heer Geyselings wil weten of een niet-roker verplicht kan worden een cel te delen met rokers. Hij vraagt zich tevens af of een direkteur een gevangene mag straffen met een cel zonder gunsten, omdat deze om gezondheidsredenen geweigerd heeft bij rokers opgesloten te zitten. Bovendien vraagt de heer Geyselings of een gevangene die in deze situatie zit, om deze reden kan worden overgeplaatst naar een andere gevangenis. De Minister antwoordt dat met de verzuchtingen van niet-rokende gevangenen "in de mate van het mogelijke" wordt rekening gehouden. Door de huidige overbevolking is dat "niet altijd en overal" mogelijk. Als een gedetineerde niet in kontakt mag komen met tabaksrook, dan moet hij dit laten bevestigen door een gevangenisarts. In dat geval moet de direktie dit medisch advies volgen, en kan zij uiteraard geen tuchtsanktie opleggen. Al dan niet roken is geen kriterium op grond waarvan mensen in een bepaalde gevangenis kunnen worden geplaatst.

8. Toenemende kriminaliteit

Vraag 128 van de heer De Groot (PVV) van 28 februari 1984 met antwoord in Vr. en Antw., Kamer, p. 2850

De heer De Groot stelt vast dat het aantal overvallen waarbij doden te betreuren zijn enorm is toegenomen. De moordlustige misdadigers blijven meestal straffeloos. De bevolking maakt zich terecht ongerust en de heer De Groot vraagt de Minister welke maatregelen hij tegen dit toenemend banditisme wil nemen. De Minister antwoordt dat het aantal hold ups in de loop van 1983 met 8 % is gedaald in vergelijking met 1982, maar dat er wel sprake is van toenemend geweld tegen personen. Hij stelt dat op politioneel vlak de nodige maatregelen moeten worden getroffen door de ministers van binnenlandse zaken en landsverdediging. Hij verwijst verder naar de cirkulaire van 14 december 1983 aan de direkteurs van de strafinrichtingen, waarin bepaald werd dat mensen die zich schuldig hebben gemaakt aan zware gewelddaden tegen personen strenger moeten worden beoordeeld bij de voorstellen tot voortijdige invrijheidstelling. De heer Gol deelt verder mee dat hij de koninklijke kommissaris voor de hervorming van het strafwetboek de opdracht gaf het probleem van het gebruik van wapens door rijkswacht en politie te onderzoeken. Tevens wordt onderzocht of het nodig is de korrektionele bestraffing van lichamelijk geweld tegen leden van de openbare macht te verstrengen. De heer Gol wil ook de wapenwet van 3 januari 1933 hervormen en hij streeft naar een verhoging van de kaders bij de gerechtelijke politie.

9. Europese samenwerking en oriëntering tussen de strafinrichtingen

Vraag 48 van mevr. Saive-Boniver (Ecolo) met antwoord in Vr. en Antw., Senaat, 1984, p. 918

De Europese samenwerking tussen de strafinrichtingen heeft tot op heden geleid tot een aantal resoluties en aanbevelingen:

Res (62) 2: Kiesrecht, burgerlijke en sociale rechten van de gedetineerde.

Res (65) 1: Uitstel, probatie en andere vervangende maatregelen voor vrijheidsstraffen.

Res (65) 11: Voorlopige hechtenis.

Res (66) 26: Statuut, aanwerving en opleiding van het personeel van de strafinrichtingen.

Res (67) 5: Onderzoek met betrekking tot de gedetineerden zowel uit een individueel oogpunt als uit dat van de penitentiaire gemeenschap.

Res (68) 24: Statuut, selektie en opleiding van het direktiepersoneel van de strafinrichtingen.

Res (70) 1: Praktische organisatie van de maatregelen van toezicht, bijstand en postpenitentiaire hulp aan voorwaardelijk veroordeelde of in vrijheid gestelde personen.

Res (73) 5: Geheel van de minimumregels voor de behandeling van de gedetineerden.

Res (73) 17: Inzake de behandeling van korte duur van volwassen delinkwenten.

Res (73) 24: Inzake de behandeling van delinkwenten in groepen en in gemeenschap.

Res (75) 3: Inzake de wettelijke en bestuurlijke aspekten van de misdadigheid bij migrerende werknemers.

Res (75) 25: Inzake de gevangenisarbeid.

Res (76) 2: Inzake de behandeling van gedetineerden veroordeeld tot langdurige hechtenis.

Aanb (80) 11: Van het Komitee van ministers van de Lid-Staten betreffende de voorlopige hechtenis.